گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۴۵۷۹۲۳
یکشنبه ۱۳ شهریور ۱۴۰۱ ۱۴:۴۵

یادداشتی از علیرضا شهسواری فرد، منتقد سینما؛

«اَزَت مُتِنَفِرَم»کنترپوان بی نظمی

وقتی عدم یکدستی ها تشکیل هارمونی میدهند.

به گزارش خبر، علیرضا شهسواری فرد در یادداشت ارسالی با موضوع "«اَزَت مُتِنَفِرَم»کنترپوان بی نظمی" به پایگاه خبری گزارش خبر آورده است؛
در نمایش "اَزَت متنفرم" با یک شلختگی،بی لحنی و گسست در پرده اول روبرو هستیم که ممکن است بهانه ترک سالن رابه تماشاگری که از ابتدا به دنبال درام است را بدهد.
پاک کردن قسمتی از خاطرات با شوک الکتریکی از دیر باز دستمایه خوبی برای نوشتن رمان،نمایشنامه،فیلمنامه و... بوده است که معروف ترین اَثَر با این موضوعیت،فیلم "درخشش اَبدی یک ذهن بی آلایش"نوشته چارلی کافمن با کارگردانی میشل گوندری اَست.

"اَزَت متنفرم" به تدریج بی نظمی ای که بر تمام نمایش و عواملش سایه افکنده را به یک فرم تبدیل میکند و از آن یک نقاب میسازد که تمام ایراداتی که از بی میزانسنی،بازی های نه چندان خوب به جز نقش دختر (شیرین جبرئیلی)،دیالوگ های خامی که درست ادا نمیشوند ناشی میشود را زیر خود پنهان و منطقی میکند.

"اَزَت متنفرم" روایتگر ماجرای مردی عکاس است که یکبار تن به فراموشی خاطراتش با دختری که زمانی معشوقه اش بوده،داده اما در آخرین مرحله پاک کردن خاطرات و بعد از تحمل کردن رنج فراوان یک اشتباه رخ داده و عکسی ثبت شده که خود یادآور همه چیز است.
"اَزَت متنفرم" بازسازی خاطرات گذشته روی صحنه است.خاطراتی که با هر صحنه یک پله به عقب برمیگردد.استفاده از موسیقی،نور و تغییر لباس بازیگر دختر به عنوان ترانزیشنی که ما را متوجه برگشت به گذشته میکند،انتخاب هوشمندانه ای واقع شده است.

"اَزَت متنفرم"نمایشی با چهار بازیگر است.مرد و زن میانسالی که هر کدام تلاش های نافرجامی در پاک کردن حافظه شان داشته اند و حالا دگر بار مرد به زن مراجعه میکند.این بار زن در مقام یک روانپزشک که عمل فراموشی را بصورت غیر مجاز انجام میدهد و مرد در جایگاه یک مریض است.استفاده از گریم،رنگ قرمز در طراحی لباس دو بازیگر زن و موهای باز مردان که طی چندین صحنه با کِش به پشت بسته میشوند،پیوند آن ها به جوانی شان را مسجل کرده است.گویی که انگار گذشته خود را میبینند.

در "اَزَت متنفرم" شکستن دیوار چهارم در صحنه های بازسازی،وقتی که مرد،گوشه ای در کمتر از یک قدمی تماشاگران می نشیند،آنچنان که باید مثمر ثمر واقع نشده و در برانگیختن حس همذات پنداری در مخاطب موفق نبوده است."اَزَت متنفرم"تلاشی قابل تحسین برای نتیجه ای قابل قبول است.و دیدنش برای هر گونه مخاطب با هر ذائقه ای خالی از لطف نیست.